

דברי הכפר

בכוח האמונה

**כל אחד יכול לעבור על הים עם מטפחת,
אם הוא רק מאמין באמונה פשוטה.**

מספרים

כיצד הבעל שם טוב חצה את הנהר על מטפחת, אבל פונדקאי פשוט הצליח אף הוא לעשות זאת. האם הפונדקאי ידע לחולל ניסים? לא, אבל הוא הצליח לעשות זאת בכוח האמונה

גיליון מס' 2596 ז' כסליו תש"פ * 6 בדצמבר 2019

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

בתגובה למאמרו של בני / יוסי כץ

שלום,

בתגובה למאמר של בני גולדברג, וגם למכתבו של אבי רוזנקרנץ** ראשית, אני לא מתכוון להיכנס לניתוחים כספיים בדברי הכפר, זה לא המקום. שנית, הנתונים שהוצגו אינם מדויקים, האספה והקלפי אישרו תוכנית לשנת 2019 והנתונים שבידנו, פורסמו במלואם ובשקיפות מלאה, ומציגים עמידה בתוכנית. נכון שבמערכת הקיימת הנתונים מגיעים באיחור. יש כאלה שאינם שלמים עם התוכנית, זאת זכותם, אבל משנתקבלה בקלפי זאת התוכנית! ההחלטה של וועד הנהלה לגבי הצעה להמשך כהונתו של אלי התקבלה לפני המאמרים, של בני ושל אבי, אלא שגלגלי הפרסום לוקחים זמן. הנושא יבוא לאספה וכול אחד רשאי להביע את דעתו ולהציע הצעות שלו. באספה ננמק את הסיבות להצעה של וועד הנהלה. אני מציע לכול אחד שרוצה לבוא ולהיפגש עם וועד הנהלה ולהציג את טענותיו, ואם יפנה נשמח לפגישה ונתייחס לנושאים שיועלו לגופו של עניין. איננו חכמים יותר מאחרים, ניתן ללמוד גם מהצעות אחרות אם הן עולות באופן ענייני ובמטרה לשפר, תמיד יש אפשרות לצמצם ולשפר. כשמתפרסמים נתונים לא מדויקים, ולפעמים גם מגמתיים, זה יוצר מצב שאינו תורם לשיפורים אלא להקצנה.

בברכה, יוסי כץ

** (לא פורסם כאן. העורכת.

כותרת המנורות על קצה המזלג

סיפר: טומי עמית. הקשיבה ורשמה: רחל גינת

עט שאינו לוכד את עצמו, ההווה שלו דל, ועתידו לוט בערפל
(יטאל אילון)

הכותרת נמצאה ב-1979, בבור ב"חירבת שורא" ליד צח"ר, ע"י יוסי סטפנסקי, שהיה מפקח חדש מטעם רשות העתיקות באזורנו. הוא סייר בשטח, ומצא אותה כשמסביבה חפירה. ברור היה שמישהו חופר סביבה ע"מ להוציא אותה באופן פירטי.

ליוסי נודע שבכפר הנשיא יש משוגעים לארכיאולוגיה, הפעילים כבר משנות השישים-שבעים. הוא יצר איתנו קשר, וניגשנו לשם במהירות, לפני שהאבן החשובה תעלם. גייסתי את דוד קולט עם טרקטור כף, כבלים וכד', והבאנו את האבן הביתה.

מכיוון שמצאנו שלושה אתרים עם ממצאים נוספים, שאלנו את יוסי מה דעתו שנרכז אותם בקיבוץ. בהסכמתו ריכזנו כאן מספר אבנים, כולל כמה שמשה גרשמן הביא עם טרקטור כף מ"חירבת טובא". אבני הבזלת המסותתות לתפארת בסמלים יהודיים, העידו על מספר כפרים מבוססים באזורנו – רמת כורזים.

בהמשך הגיע גדעון פורסטר שחפר בחירבת שורא (הוא גר כאן כתושב), והממצאים שלו נוספו לאוסף. הוא מצא שם בית כנסת עתיק, וסימנים שאנשי טובא חפרו שם, כנראה בחיפוש אחר מטבעות עתיקים.

כותרת המנורות, שב-4 פאותיה מנורת שבעת הקנים, הוצבה בתחילה מתחת למועדון (בין העמודים במרכז הצבורי), אח"כ על הדשא בין ח"א לברכת השחייה, ולבסוף בגן הארכיאולוגי ממזרח למשק ילדים (ראו תמונה). כיום "בנות כורזים" שוכן כידוע בין המרכז הציבורי לבריכת השחייה, והממצאים מרוכזים שם.

כאשר משה קצב נבחר לכהונת נשיא המדינה (2000 – 2007), הוא החליט להקים בגינת בית הנשיא בירושלים גן ארכיאולוגי יהודי. הוא רצה את כותרת המנורות וממצא נוסף שלנו – הספרינגר, ראש עמוד עם קשתות לשני הצדדים. בקשת השמאלית חרוט מגן דוד, ובקשת הימנית – רוזטה (ורדן, פרח).

בצער נאלצנו להיפרד משני הפריטים המרשימים ויקרי הערך, ולראותם נוסעים לירושלים. כאשר שמעון פרס נבחר לנשיא, הוא החזיר את כל האבנים לרשות העתיקות, מלבד שתי האבנים "שלנו", שנשארו בגינת בית הנשיא.

אדם ואלזה בן חנוך ז"ל ביקרו בבית הנשיא בזמנם, והצטלמו ליד האבנים האלה.

טומי עמית המשיך לאורך השנים במאמציו להחזיר את שני הממצאים הייחודיים לכאן, או לפחות העתקים מבזלת.

וכיום, לאחר כ-17 שנים, זכינו לקבל את ההעתקים האיכותיים. טומי השיג תרומה אנונימית, פנה לחסן ממסעדה, אמן ומורה לפיסול בבזלת, שיצר לפני מספר חודשים העתק של הספרינגר, ולאחרונה הביא גם את ההעתק של כותרת המנורות. שניהם חצובים בבזלת (שנראית בהירה מאד בינתיים, ועם הזמן אמורה להתכהות).

בימים אלה טומי, בעזרת כמה מתנדבים, שוקדים על חידוש הגן הארכיאולוגי, ושיפוץ שלטי ההסבר.

ישר כוח!

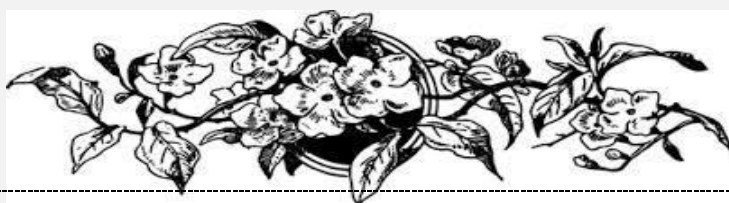
רחל גינת

כותרת המנורות

הספרינגר והרוזטה

שני הממצאים המקוריים, בגן הארכיאולוגי הישן, ממזרח למשק הילדים

ביי ביי ולהתראות לבית יונתן / צילה בן-רשף

לפני כחודשיים סיימתי לעבוד בבית יונתן המשופץ. במשך 7 שנים ניהלתי את בית יונתן הקטן של 12-13 דיירים, ניסיתי לדאוג לרווחת כל הדיירים ומשפחותיהם והצוות המטפל. בעזרת תמיכת הציבור חיפשתי וטרחתי לחפש תרומות ושותפים, על מנת להביא את הבית לשדרוג המקובל על ידי משרד הבריאות וכדי שלא יסגרו את הבית.

מינואר 2019 ניהול הבית יצא מהידיים של כפר הנשיא ועבר לניהול חברת "בשבילנו" (שותפות של פיתוח הגליל במועצה ועמל סיעודית). היות ותקנון החברה החדשה, דורש שהמנהלת תהיה אחת במקצועה, הוצע לי תפקיד אם בית ובשמחה לקחתי על עצמי. בספטמבר החלטתי שהגיע הזמן לצאת לגמלאות ובאוקטובר סיימתי את העבודה בבית יונתן/"בשבילנו". הייתה זו תקופה, מאתגרת, מרתקת מרגשת ומלאת סיפוק.

לפני כמה חודשים הותקנו בבית יונתן מכונת כביסה תעשייתית וייבשן תעשייתי ולכן הפסקנו לכבס במכבסה הקיבוצית ועברנו לכביסה עצמית. זה המקום, וטיפה באיחור, להודות לעובדי המכבסה ועובדי מחסן הבגדים לדורותיהם, על שירות מעולה שבית יונתן קיבל במהלך שנות קיומו, מ 1998 ועד יולי 2019. אז תודה לפיליס, פם, אלינעה, תרצה, שרה ועוד הרבה שבטח שכחתי.

בית יונתן לא היה יכול לתפקד ללא כל נותני השירות והתמיכה מהקיבוץ. תודה ליובל מהשרברבות, ואלברט מהחשמליה, שמעון, אריק והרולד שביצעו תחזוקה, לרכזות הרווחה שהיו לאוזן קשבת, למנהלי הקיבוץ ומנהלי הקהילה שתמכו והובילו, לעובדי המזכירות הטכנית, למנהלי האגף המוניציפלי, לעובדי הנהלת החשבונות לדורותיהם - על שירות מסור, לצוות המרפאה, לנהגי הבית, לספריה, לאיאן גרין פינגרס ולענף הנוי. ואלף תודות למתנדבים, שחלקם עדיין באים להנעים את זמן הדיירים: תמר וו., מרקי, יניתה, ריצ'רד ועוד. ואם שכחתי מישהו התנצלותי העמוקה. תצלצלו אלי ואפרסם בשבוע הבא.

המון הערכה לכם החברים והתושבים שבאתם עם מילים חמות ואוהדות, הערתם והארתם, והצבעתם באסיפה ובקלפי לקיומו של בית יונתן. אמנם הוא נראה ומתנהל קצת אחרת, אבל לא צריך לצאת מהקיבוץ אם מגיעים למצב סיעודי.

תודות לכולכם!

שלום ל"אשת שטח"

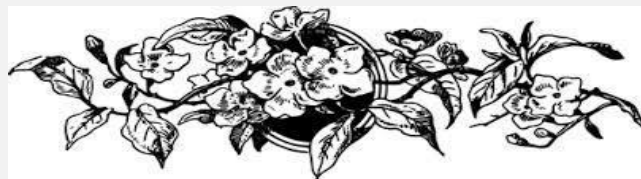
קצת נשמתי ורבעתי בבית, והוצע לי תפקיד חדש: אשת שטח מטעם אגף הרווחה. החלפתי את נעמי בן אמוץ, שלקחה פסק זמן מהתפקיד (נעמי היתה מחליפתה של מיכל יודאיקין).

הגדרת התפקיד היא:

לשמש זרוע ארוכה של אגף בריאות ורווחה בבתי החברים. אוכלוסיית היעד היא חברים מבוגרים, חברים בודדים שאין להם ילדים בקיבוץ או בקרבתו, סיעודיים וחולים כרוניים. קיבלתי 8 שעות שבועיות, כך שאת רוב האנשים ברשימה אבקר פעם בחודש. תפקידי לשוחח, לאתר צרכים, לעקוב אחר מצב פיסי, בריאותי, תזונתי, בטיחות הבית וניידות. כמו כן להיות בקשר שוטף עם רכזת הרווחה, המפגש והמרפאה.

עד כה ביקרתי מעט חברים והיה כיף לשוחח איתם, ועם חלק מהחברים קבעתי לעוד כמה ימים. הכוונה להגיע לכמה שיותר ועם קצת סבלנות בסוף אגיע.

להתראות, צילה

התנצלות:

לפני שבועיים פירסמתי ב"פרגונים" דברי שטות, שלתומי, חשבתי שזה מצחיק.

למחרת הפירסום פגשה אותי מעיין פלמה והודיעה שהיא לא רוצה לדבר איתי לעולם.
לא עברו ימים ספורים ודודו פלמה הודיע לי חגיגית שהוא מכיר משהו שחושב שצריך
לאשפז אותי, ואז ירד לי האסימון:

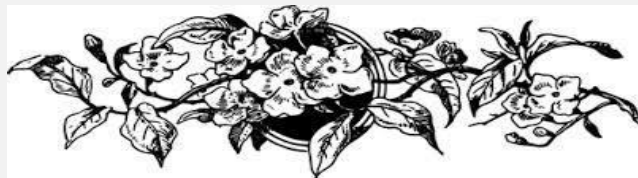
סמי, אמרתי לעצמי, אם זאת התגובה שאתה מקבל מהקהל-כדאי מאוד שתחדול מיד
מהרצון להצחיק ותתמקד בדברים אחרים-לפחות עד יעבור
זעם.....

אי לכך ובהתאם לזאת הריני להתנצל אישית, בפני דודו ומעיין ובהזדמנות חגיגית זו
גם מכל אדם בקיבוץ שנעלב מ ה"הומור" שלי.

ובאתי על החתום

שלכם באהבה

סמי אוחיון

קורס חובשים

בקרב יתחיל קורס חובשים של איחוד הצלה בק"ש.

הקורס מיועד לגילאי 21 ומעלה, ובעלי רכב.

הקורס נמשך 180 שעות - פעמיים בשבוע למשך כחצי שנה.

פרטים נוספים והרשמה אצל תאיר: 052-8313204.

בעלי רישיון לאופנוע, יקבלו אופנוע כשיסיימו את הקורס בהצלחה.

על דא ועל הא / חעט: תמר וולפין

• על חולשות וחוזקות

קראתי בעניין את המאמר של בני גולדברג בשבוע שעבר. גם הריאיון עם יוסי מלינה היה מעניין מאד. זאת הזדמנות לשוב ולשבח את מיכל אשחר על שהיא מביאה לנו כל שבוע מישהו שחשבנו שאנחנו מכירים, ומסתבר שלא תמיד מכירים, ואם מכירים – לא תמיד זוכרים הכל. תודה לך מיכל.

מה הקשר בין הריאיון ובין המאמר של בני? משפט קטן, שבו יוסי מספר על זיכרון שלו מימיו הראשונים בקיבוץ: החלטנו לתרום חצי מיליון ₪ לקיבוץ איילת השחר. למען האמת אני לא זוכרת את ההחלטה הזאת, אבל אני גם לא מתפלאת, שזה כנראה קרה. אחת החוזקות שלנו, שאחרים וודאי יאמרו שזאת חולשה, היא הנתינה שלנו! כפר הנשיא תמיד נותנים... לא רק לאיילת השחר, גם למטרות אחרות.

כשהחלטנו לקבל חברים בעצמאות כלכלית הלכנו הרחק. בהנחות שונות, גם מפני שחששנו שלא נהיה מספיק אטרקטיביים, גם מפני שרצינו לעזור לבנינו, וגם כי אנחנו כאלה, נדיבים, נותנים. כבר שנים רבות אנחנו חיים במצב שעול המיסים אינו מתחלק באופן שווה בין המשתמשים בשירותים של הקיבוץ. (ברור שכל מה שנוגע לסיעוד, לתשלומי פנסיה לחברים, חייב לבוא מהאגש"ח, ורק ממנו). אבל תקציבי הקהילה שנשענים במאות אלפי שקלים על רווחי העסקים, מתחלקים על משתמשים שרק חלקם הם חברי קבוץ, כולל אלה שמשלמים מיסים מופחתים.

היה לנו נכס נוסף, שוויתרנו עליו, והוא שווה קרוב למיליון שקל בשנה. הכוונה לדירות החברים שהלכו לעולמם, ושירשיהם קיבלו אותן. אינני מתכוונת לאמר שלא נכון לאפשר את ההורשה, אבל במבט לאחור, ההליך של שיוך דירות לא שיפר את מצבם של החברים החיים בקיבוץ. מבחינה כלכלית, אין כל משמעות לכך שאני בעלת הבית שבו אני גרה. מי שמרוויח מהשיוך הם אותם האנשים שאינם גרים כאן, ומשכירים או מוכרים אותן לאחרים. לפני שנתנו את הדירות האלה, דמי ההשכרה שלהם מימנו חלק מתשלומי הפנסיה שלנו. הבור שנוצר לנו גרם לכך שחסרו לנו כספים להשלמת הפנסיה. כספים נוספים לתשלומי הפנסיה יצאו מהקרן שצברנו ממכירת מגרשים. הכספים האלה היו אמורים לממן את חידוש התשתיות, אבל הצרכים הדוחקים של תשלומי הפנסיה גרמו לכך שההכנסות ממכירת המגרשים ממנו את הפנסיות, וכך "נעלמו" להם 8 מיליון ₪, כפי שאמר בני. ועדיין נאלצנו לקחת הלוואה מהפנסיונרים בגובה של 1000 ₪ לחודש למשך שנה וחצי.

בנדיבותנו, סבסדנו את בית יונתן בסך רבע מיליון ₪ לשנה עד לפני שנה (אני, אגב חושבת, שנכון היה לסבסד את בית יונתן, כי אם היינו סוגרים אותו לפני 8 שנים, לא היה לנו בית יונתן המורחב היום, מבלי שהוצאותיו חלות עלינו).

מעבר לנדיבות שלנו, היו גם סיבות נוספות לצורך שלנו לקחת כספים מתוך השמונה מיליון האלה: (פגיעה במטע האבוקדו בקרה ב-2015, בצורת קשה ומתמשכת שפגעה בהכנות מההידרו).

מהיום יש לנו קרן מילואים המשמשת להשלמת הפנסיות, אבל הקרן נוצרה כתוצאה ממכירת רוב המניות שעוד נשארו בידינו אחרי מכירת מפעל הבונים. היום אנחנו מחזיקים רק כ-3% מהמניות, ולא 13 כפי שכותב בני.

לסיום: כאלה אנחנו. אולי נדיבים, אולי פראירים. אני מעדיפה לחשוב שאנחנו נדיבים, אבל צריך גם להודות שזאת לא רק אחת מחוזקותינו, אלא גם אחת מחולשותינו.

• הבחירות למזכ"ל התנועה הקיבוצית

כעשרים חברים התאספו בלב הקיבוץ לפגישה עם ניר מאיר, המזכ"ל המכהן של התנועה, המועמד לקדנציה נוספת. היה מעניין לשמוע את תמונת המקור של התנועה הקיבוצית. השתכנענו שבמציאות במדינתנו, אם אנחנו רוצים להמשיך לשמור על הייחוד שלנו כקיבוצים ועל זכויותינו, אנחנו זקוקים להנהגה עם ניסיון ועם יכולת מוכחת לקדם את התנועה הקיבוצית. ואת זה יש לניר מאיר.

הבחירות תתקיימנה ביום שלישי 17.12 בין השעות 10.00 עד 20.00. כל מי שהוא בעל זכות הצבעה בכפר הנשיא יוכל להצביע בבחירות אלה.

זאת גם ההזדמנות להודות לקבוצה גדולה של חברים שנתנו את הסכמתם לשמש חברים בוועדת קלפי ביום הבחירות.

• נושאים נוספים:

רציתי לכתוב על שיחורם מהכלא של מי שהורשעו בפרוטקשן, ובגרימת חבלות חמורות לאלה שסירבו לשלם, ועל קבלת הפנים שעשו להם בטובא.

רציתי לכתוב על הכישלון של מערכת החינוך של מדינת ישראל במבחני "פיזה" הבינלאומיים.

ויש עוד נושאים שרציתי לכתוב עליהם, אבל, מועד סגירת הגיליון או טו טו מתקרב, ועלי לסיים. אז המשך יבוא בשבוע הבא.

תמר וולפין

כרוניקה של מוות ידוע מראש

(ליום הבינלאומי למאבק באלימות נגד נשים שהיה לפני כשבוע)

מאז שעמדה על דעתה
שמעה מאמא שלה
"תעשי תמיד מה שיגיד לך"
ולכן תמיד עשתה מה שאמר לה.

כאשר בקש ארוחת ערב
הכינה לו ארוחת ערב והניחה
מפה לבנה על ברכיו לפני שהחל לאכול,
כמו שאמא שלה למדה אותה.
כאשר סיים לאכול אמר לה
"חרא של אכל מתי כבר תלמדי לבשל" והלה.
וגם היא הלכה, ללמד לבשל,
כי זכרה תמיד מה שאמא שלה אמרה לה.

כאשר אמר לה בואי לפה! היא באה לפה
והוא עשה בה כרצונו, כמו תמיד. והלה.
בלילה חזר מאחר שכור עם חבר וצעק
"איפה את בת שרמוטה מה את מסתתרת לי."
והיא באה כי זכרה תמיד מה שאמא שלה אמרה לה.
והוא עשה בה כרצונו.

וכשאמר לה לשכב גם עם החבר המגעיל שלו
מרב תעוב ששכחה לרגע מה שאמא שלה אמרה לה
וענתה לו "לא" בקול חרישי, כדי לא להרגיז.
והוא הלך בשקט לחדר השנה הוציא את אקדחו
וחזר וירה לה בלב.

והרבה דם נשפך על הפל סביב,
רק בגלל ששכחה לרגע
מה שאמא שלה למדה אותה.

למחרת בבקר כתבו בעתון
שכל אשה יש שם.
ואנשים קראו בחפזה
נדו בראשם בצער
והלכו לדרךם.

למה אתה מרביץ לי?

שלום לכולם, מצטער שהפניה לא יצאה בחודש האחרון, עקב אלפי מבקרים באגמון. אז לפני כ-3 חודשים, נתגלתה עיר מתקופת הפלישתים באזור קריית גת. חושבים שזו העיר שדוד ברח משאול. בכלל, באזור שבין קריית גת לירושלים, מצאו עוד ערים מתקופות שונות.

אם שמתם לב, יש חברה אחרת שלוקחת את הפסולת מהפחים החומים. אז כפי שכתבתי לפני מספר חודשים, הפסולת הולכת לקיבוץ מצר בדרום הרמה ולא לקומפוסט יותר. אי לכך אפשר לזרוק פסולת בשקיות פלסטיק כי יש מכונה שמפרידה את זה, וככה אולי זה יפחית את הריח (לא חובה). נפתח קורס הסמכה לנאמני ניקיון, דרך האינטרנט www.sviva.gov.il. מי שמעוניין – מוזמן להירשם.

באגמון נספרו מעל 50,000 עגורים. כרגע מתבצע מבצע להוריד את מספר החורפים בעמק.

בדצמבר-ינואר, תיפתח המבואה החדשה באגמון. בכניסה יהיו קופות, מזנון, קיר הציפורים, חזיון אור קולי על עמק החולה ומתקן לעוף עם העגורים. גם אום קולנוע יהיה עם 200 מקומות ישיבה. בקומה השנייה: מסעדה, 2 חדרי הרצאות, ובגג תהיה תצפית על העמק.

באגמון יש צוות מתנדבים מוותיקי הגליל ומדריך אחד שיתחילו לעשות ניתור פרפרים באגמון.

ברמה, מתחילים לבנות 3 חוות טורבינות רוח שעלולות להזיק לדורסים ולנדידת הציפורים.

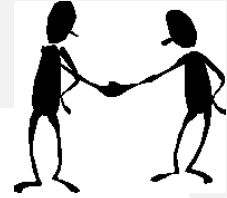
באוסטרליה ובברזיל יש שריפות ענק. באוסטרליה – הקואלות נמצאות בסכנת הכחדה נכון לעכשיו. גם בברזיל מיני חיות שמתים בגלל האש והעשן.

בווייטנאם נמצאה ציפור שחשבו שנכחדה מהעולם. גם בניו זילנד נמצאו מספר בע"ח שחשבו שנעלמו.

עקב חודש נובמבר שחון, ירד מפלס הכנרת ב-3 מטר. נכון לעכשיו, החקלאים משקים את השדות והמטעים בגליל ויש חשש שיגמרו הרזרבות של המים ויצטרכו לשאוב מהירדן, והמחיר לקו"ב יעלה. אז בואו לרקוד את ריקוד הגשם...

ולסיום.... נמצא גור קפוא בן 18,000 שנים ברוסיה.

שיהיה לנו סופ"ש ירוק איציק

נעים להכיר / מיכל אשחר

השאלות זהות בכל שבוע, השאיפה היא להכיר את כל חברי הקהילה, והשבוע – **שונטל בכר**, גרה בשכונת עשור

איך הגעתי לקיבוץ

נולדתי כאן, להורי דורית צחור וחיים בסו. אני דור רביעי כאן, ובנותי הן דור חמישי, יש לי פה משפחה גדולה. תמיד אמרו לי שכשיהיו לי ילדים אני ארצה לחזור לפה, ולא האמנתי, אבל הבלתי יאומן קרה, ואחרי 13 שנים בתל-אביב רציתי להיות עם המשפחה, במקום בטוח שמרגיש לי בית. שחף בן זוגי הוא תל אביבי, להביא אותו לכאן היה תהליך, זה לקח תקופה, וברגע שהוא הסכים – באנו.

מה אני עושה בחיים

עכשיו אני מטפלת בבנות שלי, אמא במשרה מלאה: זה המקצוע, המהות שלי, הסיבה שאני קמה בבוקר ומה שאני רוצה להמשיך לעשות. לפני שהפכתי לאמא ובזמן שגרתי בתל-אביב, טיפלתי בילדים והייתי מדריכת הורים, דולה, דולה לאחר לידה שזה אומר ליווי בהורות ראשונית. למדתי גם איבחון וטיפול בקשיי תיפקוד ולמידה, הנחיית קבוצות ועוד.

קרובי משפחה בקיבוץ

בן זוגי – שחף, ובנותי עמנואל ואביגיל
שני ההורים שלי – דורית צחור וחיים בסו
סבתא שלי – אסטל צחור
אח שלי דקל בסו עם דנה אשתו
שמואל צחור הוא אח של סבא שלי
דליה ורוי בוסקילה הם דודים שלי
רותי גדליזון היא בת דודה של אמא שלי

גילדה פרבי – אחות של סבתא שלי

ואני מקווה שיבואו עוד

כמה מילים על הקיבוץ

כשבאתי לכאן אחרי 13 שנים שלא הייתי פה, חטפתי קצת הלם תרבות – הקיבוץ מאוד השתנה, עברו הרבה מים בנהר, ולקח לזה זמן לעבור לי בגרון. היום אני חושבת שהקיבוץ עבר תהליך מדהים ויש פה קהילה מאוד מאוד מיוחדת, ואני שמחה להיות חלק ממנה.

משהו שאני רוצה לספר

אני מרכזת בקיבוץ פרוייקט נפלא שנקרא "ארוחה מהלב", הוא הוקם על ידי עינת פלמה ותמר מעיין, המשיכה אותו דנה במנולקר, ולאחרונה הוא עבר לידיים שלי. במסגרת הפרוייקט כל יולדת בכפר הנשיא מקבלת הביתה ארוחות טריות, חמות ומזינות מחברות וחברי הקהילה, שלוש פעמים בשבוע למשך מספר שבועות אחרי הלידה. זו העזרה הקטנה שלי לקהילה הזו. גם כשגרתי בתל-אביב היה לי פרוייקט כזה, רק ששם הוא נקרא "סירי לידה". זה התחיל כפרוייקט של שותפה שלי ללימודים ושלי, ונמשך גם לאחר סיום הלימודים. בתל-אביב אלה מסות אחרות של אנשים, אז כל יולדת בשכונה קיבלה ארוחה כל יום, במשך כמה שבועות. זה היה קצת שונה כי כאן בד"כ מביאים ארוחה חמה עם כמה מנות מזינות, ושם לפעמים הביאו עוגה, או פשטידה, אבל עדיין זה תרם המון למשפחה הצעירה. לאחרונה הפרוייקט של ארוחה מהלב התרחב, ויש כאן נשים מדהימות שמגיעות לבית היולדת לתת יד ולעזור עם התינוק, להחזיק אותו לכמה רגעים, לשבת לקפה ולקשקש, לעזור במטלות בית קלות ולתמוך. תחום ההריון והלידה קרוב לליבי הרבה לפני שהפכתי לאמא. אני מאמינה גדולה בהעצמה נשית, חושבת שנשים הן כוח אדיר אחת לשניה וביחד אנחנו יכולות הכל! כמובן שתינוקות בני יומם זה דבר שאני לא יכולה לעמוד בפניו והשילוב הזה מנצח 😊 לראות אישה בהריון או אישה עם תינוק זה מרגש אותי, עושה לי את היום ומשכיח את הדאגות.

תודה רבה שונטל, נעים להכיר!

כנס בנושא חיסונים / ג'נט פרימוסט

חברים יקרים,

אני יודעת שלא תשמעו על "הכנס הבינלאומי בנושא חיסונים והסכמה מדעת" בשום כלי תקשורת, ולכן אני כותבת את הכתבה הזו כחלק מהמאבק שלי לזכות להישמע ולהשמיע, המאבק על שמירת הזכויות הדמוקרטיות שלנו אשר הולכות ונלקחות מאיתנו.

רק על מנת שתבינו לעומק את חומרת העניין, כל המשתתפים בכנס אשר הגיעו מחו"ל, קיבלו מכתב עם הלוגו הרישמי של הכנס, האומר להם שהכנס בוטל ושהם מתבקשים לבטל את הטיסה שלהם לארץ בכיסוי כספי מלא של מארגני הכנס. מדובר בניסיון חיצוני לחבל בכנס, אשר מקורו לא ידוע. זה היה ניסיון מכוון לעצור את הרכבת לפני שהיא יוצאת מהתחנה. הניסיון הזה- נכשל.

ג'נט פרימוסט

אנא קראו על הכנס המופלא הזה, ייתכן ותהיו מופתעים

הכנס הבינלאומי לחיסונים והסכמה מדעת

האם הייתם שם? האם הלכתם לשמוע? אני הייתי שם, ב 21 בנובמבר 2019, באקספו בתל אביב.

אלף אנשים היו שם איתי, גברים, נשים וילדים, התאגדו לשמוע וללמוד על חיסונים והזכות להסכמה מדעת.

האווירה היתה מחשמלת, אם הרגשה שמשהו גדול מתחיל היום. אנשים מכל קצוות החברה, חילונים, דתיים, צעירים ומבוגרים התגודדו יחדיו. היתה תחושה של חיבור ואחדות.

היו דוברים מכל העולם, מאמריקה, איטליה, אנגליה, סקוטלנד, בולגריה, צרפת וישראל. לכל אחד מהם היה את הסיפור שהאישי שלו, כיצד הוא הגיע למעורבות בנושא, כיצד המחקר האישי שלהם הוביל אותם בסופו של דבר לכאן. היו שם רופאים, מדענים, עורכי דין, כתבים מדעיים ופרופסורים לאתיקה.

שלושת הנושאים העיקריים של הכנס הובהרו ככל שהיום התקדם:

1. למידה על חיסונים, החומרים שבהם ותופעות הלואי.

רבים מהדוברים התחילו את דבריהם ואמרו שהם אינם מתנגדי חיסונים, הם רק רוצים חיסונים בטוחים, חיסונים שנבדקו כמו כל תרופה או טיפול אחר. הם מבקשים כי תוכנית החיסונים תכלול פחות חיסונים עם פחות מרכיבים רעילים ומסוכנים, אשר נמצאים היום בכל חיסוני הילדות. הם דורשים מעקב אחר השפעת החיסונים על התפתחות הילד, דבר

אשר מעולם לא נעשה, הם דורשים מחקר שמשווה מחוסנים לבלתי מחוסנים, הם דורשים כי חברות התרופות תהיינה אחראיות על החיסונים אותן הן מייצרות (מאז 1986 ועד היום, האחריות על תופעות לוואי מחיסונים, הוסרה לחלוטין, על פי חוק, מחברות התרופות, כך שהחברה המייצרת את החיסון אינה נושאת באחריות על תופעות הלוואי לציבור). אך החשוב מכל, כולם דורשים כי הזכות להחליט מה יוזרק להם ולידיהם, תישאר בידיהם. הם דורשים את הזכות להחליט.

2. **הזכות לבחור** היוותה חלק משמעותי ביום הזה. כפי שאנחנו רואים, ישנו חלץ עצום ממשדד הבריאות מלווה בלחץ תקשורתי- לחסן. השימוש בפחד הפך לטקטיקה מקובלת. לפני שנתיים, ילדים מחוסנים ובלתי מחוסנים, שיחקו יחד, חלקו את אותו הגן והדבר לא היווה בעיה לאיש. מתחילתה של תוכנית החיסונים תמיד היו באלו אשר בחרו שלא לחסן את ילדיהם ועד לאחרונה, הדבר לא היווה כל בעיה לאף אחד. שאלו את עצמכם, כיצד החלה הבעיה הזו? למה הורים אשר בחרו שלא לחסן את הילדים שלהם, צריכים לשמור על פרופיל נמוך? למה הורים אשר מחסנים את הילדים שלהם, חושבים שילדים לא מחוסנים נושאים מחלות אשר יקפצו פתאום על הילד המחוסן שלהם? זה הלך הרוח בעולם אשר גדל בעקביות בישראל.
 3. **שקיפות.** עם הידע שנצבר עולה הדרישה לשקיפות כללית בנושא חיסונים. הצורך כי רופא או אחות, אשר נותנים את החיסון לילד, יראו להורה את העלון לצרכן של החיסון עם תופעות הלוואי האפשריות, התועלת למול הסיכונים. ההורה צריך לקבל את המידע הזה לפני קבלת החיסון. יש צורך להתדיינות בין שני הצדדים, הבעד והנגד. אושרה בלפולסקי, ממארגני הכנס ויו"ר העמותה "חיסונים בחירה מושכלת", יצרה קשר עם למעלה מ 300 אנשי בריאות, מנהלי מחלקות, רופאים, ראשי בתי חולים וביקשה מהם להגיע לכנס על מנת לתת את השקפתם. מתוך ה- 300, אף לא אחד הסכים להגיע.
- ערוץ 7 סיקר את הכנס ביושרה עיתונאית. כתבה קצרה – אנא כנסו לצפות:

https://www.inn.co.il/News/News.aspx/418948?fbclid=IwAR0v-09ApcNUMD70DIB1NCx-e1gHm9ICf9Cvxf0HsrEhOKOlvcEbzu_Rdq0

הדבר הכי חשוב שסיכם את הכנס הזה היה שאין פה "אתה ואני", אין פה "אנחנו והם" ויש פה **אנחנו!**

זו הזכות של כל הורה לבחור את הטוב ביותר עבור ילדיו. היכולת של כל הורה להחליט האם לחסן או לא, צריכה וחייבת להישאר זכות בסיסית שיש לכבדה ולשומרה. זה מסר חזק אשר צריך להדהד בקול.

זה המסר שאני מבקשת להעביר, שהזכות הזו תשמר ושלא תהיה חובת חיסונים בחוק הישראלי (או בעולם כולו לצורך העניין), כי מה שמדובר עליו רבות והוזכר גם בכנס שזה **מגיע אלינו.**

1. **ארגונינו:** בית המחוקקים של ארגונינו אישר חוק אשר הופך את החיסונים לחובה על פי חוק. החיסונים יינתנו בחיסון ע"י המדינה אך הם יהיו חובה לכל אורך החיים. חובת החיסון תידרש בכניסה לבתי ספר ותחודש כל שנה, חידוש תעודת זהות, דרכון, אישור שהיה, כתנאי כניסה לעבודות מסוימות, חידוש רישיון נהיגה כמו גם קבלת קצבת משפחה.

2. אוסטרליה גם כן הכניסה חיסונים בחוק ומונעת קצבת ילדים מהורים אשר לא מחסנים את ילדיהם.

3. תעודת זהות ומעקב מדיני. האיחוד האירופאי הציע תוכנית להגביל את הניידות של אזרחי האיחוד אלא אם כן הם מחוסנים על פי לוח החיסונים האמריקאי. האיחוד האירופאי בודק את האפשרות להטמיע תוכנית זו עד 2022 על מנת למנוע הססנות בציבור.

<https://vaxxter.com/real-ids-cards-and-government-tracking/>

4. עודת זיהוי חדשה מופקת באמריקה, אשר תראה את המצב החיסוני של הפרט.

5. אמריקה עובדת מאד חזק בתחום, למשל ארגון הבריאות העולמי יחד עם חברות התרופות, הצהירו כי שנת 2020 תהיה שנת הבריאות למבוגרים, עם 192 חיסונים חדשים למבוגרים אשר נמצאים בקנה.

הכיוון הוא ללא ספק רמיסת הזכויות הבסיסיות של כולם, כאשר כל בעלי האינטרסים, אשר ירוויחו הון ממהלכים אלו, דוחפים אותם לקראת מימוש.

אני מבקשת שתצטרפו אלי בדרישה כי חיסונים לא יהיו חלק מהחוק הישראלי. בכל העולם אנשים נלחמים בדרישות האלו ומרימים את הראש וצועקים – תנו לנו לבחור.

לסיכום, בסרטון הזה, דל ביגטרי, עיתונאי אמריקאי אשר השתתף בכנס, ומוביל את המאבק למען שקיפות והסכמה מדעת בארה"ב, מספר על הביקור בישראל.

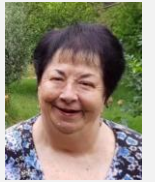
<https://www.youtube.com/watch?v=oYggfr7lgOs&feature=em-uploademail>

לאילו מכם אשר מעוניינים בגרסה הארוכה של הסרטון הזה, עם ראיון עם מארגני הכנס, ואנשי מדע ומשפט על הנעשה בישראל.

<https://www.youtube.com/watch?v=8-fTAvjEmEY&feature=em-lbcastemail>

תודה על הזמן שהקדשתם לקראת שורות אלו. אני קוראת לעצמי "אקטיביסטית" אשר מביאה את המידע הזה לציבור ודורשת כי לא תהיה חובת חיסונים בחוק הישראלי. למען ילדי ונכדי, למענכם.

זהו יום להכרת תודה

קמתי הבוקר, כמו בכל בוקר לרשום את תודותיי ליום זה ולהתחיל את היום בהכרת תודה וזכרתי בסיפור שאני מאוד אוהבת. והרי הוא כאן להנאתכם

חלמתי חלום ובו הגעתי לגן עדן.
מלאך אחראי עשה לי שם סיור.
תחילה נכנסנו לחדר גדול מלא מלאכים. עסוקים וטרודים במיון דפים וניירות רבים.
המלאך עצר ליד דלת הכניסה והסביר:
"זו מחלקת הקבלה. כאן מתקבלות כל הבקשות והתפילות שאותן ביקשו ואליהן התפללו בני האדם בכדור ארץ כולו".
המשכנו לאורך המסדרון עד שהגענו לחדר נוסף.
"זאת מחלקת אריזה ומשלוח" - הסביר לי המלאך.
"כאן ממיינות כל הבקשות, ממיינים כל החסדים שאנשים ביקשו, ונשלחים אליהם."
גם כאן התרשמתי מהפעילות הרבה.
לבסוף, בסוף המסדרון, עצרנו מול חדר קטן מאוד.
בחדר הזה, להפתעתי, ישב מלאך אחד מחוסר תעסוקה.
"זאת מחלקת אישורים" - אמר חברי המלאך במבוכה.
"איך זה? אין פה עבודה?" - שאלתי.
"כל כך עצוב" - נאנח המלאך.
"אחרי שאנשים מקבלים את הברכות שהם ביקשו, מעט מאוד שולחים חזרה את האישור"
"איך מאשרים ברכות שהתקבלו" - שאלתי.
"פשוט מאוד" - ענה המלאך
צריך רק להגיד
תודה.

במחנה-216

בת נולדה לדנה אזולאי ואלעד שרקי
★ אחות לאוריון

ולי – סבתא שושנה – בשמחה גדולה –
★ נוספה נכדה
תודה תודה על שזכו, שזכינו, שזכיתי.